

มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

ฉบับที่ 4

เรื่อง ค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ

สารบัญ	ย่อหน้าที่
วัตถุประสงค์และขอบเขต	1-3
บทนำ	4-11
วันถือปฏิบัติ	12
ค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ	13-16
การสอนค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ	17-22
การเรียนรู้จากงานและค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ	23-27

วัตถุประสงค์และขอบเขต

1. มาตรฐานฉบับนี้อธิบายเรื่องค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติ ที่ควรได้รับมา ในระหว่างโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้มีคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี
2. จุดมุ่งหมายของมาตรฐานฉบับนี้ คือ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าบุคคลที่พร้อมจะเป็นผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีเป็นสมาชิกขององค์กรสมาชิกสหพันธ์นักบัญชีนานาชาติได้มีค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติ ที่เหมาะสมกับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี
3. สหพันธ์นักบัญชีนานาชาติตระหนักว่าผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีทั่วโลกดำเนินงานภายใต้สภาพแวดล้อมของวัฒนธรรมและกฎเกณฑ์ข้อบังคับที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม สหพันธ์นักบัญชีนานาชาติมีข้อกำหนดระหว่างประเทศว่าด้วย *ประมวลจรรยาบรรณสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี* ค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับภารกิจของสหพันธ์นักบัญชีนานาชาติ เพื่อที่จะพัฒนาและสนับสนุนวิชาชีพให้สามารถให้บริการที่มีคุณภาพสูงแก่สาธารณชนอย่างสม่ำเสมอ

บทนำ

4. สังคมมีความคาดหวังอย่างสูงต่อวิชาชีพบัญชี ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่จะยอมรับและนำหลักการทางจรรยาบรรณซึ่งกำหนดเกี่ยวกับการมีความสัมพันธ์ทั้งหลายไปปฏิบัติ ค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติ จะสามารถระบุผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีซึ่งเป็นสมาชิกของวิชาชีพ และวางกรอบการกระทำต่างๆ ที่ดำเนินการให้เป็นไปเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ องค์กรสมาชิกมีความรับผิดชอบที่จะมั่นใจได้ว่าสมาชิกขององค์กรตนเองมีความเข้าใจอย่างเพียงพอในหลักจรรยาบรรณทางวิชาชีพ และอยู่ภายใต้ความสมเหตุสมผลว่าจรรยาบรรณทางวิชาชีพมีอยู่ในผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี
5. เนื่องจากผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีมีบทบาทในการตัดสินใจ พวกเขาจำเป็นต้องมีการคำนึงในทุกด้านถึงโอกาสที่มีการนำจรรยาบรรณไปใช้ในการตัดสินใจทางวิชาชีพและทางการจัดการ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชียังจำเป็นต้องเชิดชูหลักจรรยาบรรณซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจ สิ่งทีกล่าวไปข้างต้นจะเห็นว่าเป็นจริงเสมอไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติงานให้สาธารณชน อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม ภาคสาธารณสุขและภาคการศึกษา

6. ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีปฏิบัติงานในโลกที่เปลี่ยนแปลง หลักบรรษัทภิบาลทั้งภาครัฐและเอกชนจะขึ้นอยู่กับ การสนับสนุนที่มีต่อค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติ ในสถานการณ์ดังกล่าว สิ่งสำคัญคือความเข้าใจอย่างชัดเจนและการศึกษาในหลักจรรยาบรรณ
7. สหพันธ์นักบัญชีนานาชาติเห็นว่าองค์กรสมาชิกมีข้อผูกพันกับสมาชิกของตนในปัจจุบัน และในอนาคต และกับสังคมโดยรวมด้วย เพื่อให้แน่ใจว่าเหล่าสมาชิกมีความเข้าใจอย่างต่อเนื่องในเรื่องค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติ ความเข้าใจนี้จะต้องเพียงพอที่จะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สุขุมรอบคอบและเป็นหนึ่งเดียวกันในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป วัตถุประสงค์ของมาตรฐานฉบับนี้คือการช่วยองค์กรสมาชิกในการปฏิบัติตามข้อผูกพันข้างต้น

ค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติ

8. ค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติควรถือปฏิบัติตามข้อผูกพันตามแม่บทการศึกษา หากผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในอนาคตเล็งเห็นว่าค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงาน จะทำให้พวกเขาไม่เห็นว่าการปฏิบัติงานด้วยค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติอยู่นอกโปรแกรมหลักของการศึกษาทางวิชาชีพ
9. นักการศึกษาและองค์กรวิชาชีพต้องแบ่งแยกระหว่างการสอนนักศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติ ออกจากการพัฒนาและปลูกฝังพฤติกรรมที่มีจรรยาบรรณ การพัฒนาค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติต้องเริ่มตั้งแต่วัยแรกของการศึกษาของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี และพัฒนาไปตลอดอาชีพ นอกจากนี้ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีต้องตระหนักว่าการศึกษารื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ตลอดชีวิต
10. โปรแกรมการศึกษาต้องเกี่ยวข้องกับกฎเกณฑ์ทางจรรยาบรรณในทางสร้างสรรค์ด้วยวิธีการให้มีส่วนร่วม ยกตัวอย่างเช่น การสำรวจความเชื่อมโยงระหว่างพฤติกรรมที่มีจรรยาบรรณ การล้มเหลวขององค์กร และการฉ้อโกง สิ่งสำคัญสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีคือการเรียนรู้จากประสบการณ์ต่างๆ
11. ค่านิยมศัพท์และคำอธิบายคำศัพท์ที่สำคัญที่ใช้ในมาตรฐานนั้น เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแม่บทการศึกษาระหว่างประเทศ

วันถือปฏิบัติ

12. ให้ถือปฏิบัติมาตรฐานฉบับนี้ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ. 2548 เป็นต้นไป

ค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติ

13. โปรแกรมการศึกษาทางวิชาชีพบัญชีควรให้ผู้ที่มีศักยภาพจะเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีเห็นถึงแม่บทของค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติ ในการใช้ดุลยพินิจทางวิชาชีพ และปฏิบัติตนอย่างมีจรรยาบรรณทางวิชาชีพ เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อสังคมและวิชาชีพ
14. ค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติ ที่ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีต้องปฏิบัติ ได้รวมถึงความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณของแต่ละประเทศซึ่งสอดคล้องกับประมวลจรรยาบรรณของสหพันธ์นักบัญชีนานาชาติ
15. ความครอบคลุมของค่านิยมและทัศนคติในโปรแกรมการศึกษาสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีควรนำไปสู่ข้อผูกพันกับ
- (ก) ประโยชน์สาธารณะ และความอ่อนไหวที่มีต่อความรับผิดชอบต่อสังคม
 - (ข) การพัฒนาอย่างต่อเนื่องและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
 - (ค) ความเชื่อถือได้ ความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา ความมีมารยาทและความเคารพนับถือ
 - (ง) กฎหมายและกฎเกณฑ์ข้อบังคับ
16. ในขณะที่แนวทางของแต่ละโปรแกรมที่จะเรียนรู้ค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติ จะสะท้อนถึงสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมและความเป็นชาติ และวัตถุประสงค์ ดังนั้น ทุกโปรแกรมอย่างน้อยควรประกอบด้วยเรื่องต่อไปนี้
- (ก) ลักษณะของจรรยาบรรณ
 - (ข) ความแตกต่างของจรรยาบรรณตามแนวทางที่เน้นกฎเกณฑ์รายละเอียด และแนวทางที่เน้นแม่บท พร้อมทั้งข้อดีและข้อเสียของทั้งสองแนวทาง
 - (ค) การปฏิบัติตามหลักพื้นฐานของจรรยาบรรณในเรื่องความซื่อสัตย์ การเห็นเหตุผล ความมุ่งมั่น ที่มีต่อขีดความสามารถทางวิชาชีพ และความใส่ใจ และการรักษาความลับ
 - (ง) ความประพฤตินิยมผู้ประกอบการวิชาชีพ และการทำตามมาตรฐานวิชาการเชิงปฏิบัติ

- (จ) หลักความอิสระ ความระมัดระวังสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพ การทำหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ และความคาดหวังจากสังคม
- (ฉ) จรรยาบรรณและวิชาชีพ เช่น รับผิดชอบต่อสังคม
- (ช) จรรยาบรรณและกฎหมาย ซึ่งรวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมาย กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ และประโยชน์สาธารณะ
- (ซ) ผลลัพธ์จากพฤติกรรมที่ไม่มีจรรยาบรรณ ที่มีต่อบุคคล วิชาชีพ และสังคม
- (ฌ) จรรยาบรรณที่สัมพันธ์กับธุรกิจและบริษัทภิบาล
- (ญ) จรรยาบรรณและผู้ประกอบวิชาชีพแต่ละบุคคล เช่น การนำข้อมูลของบริษัทอื่นไปเปิดเผย ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ ทางสองแพร่งด้านจรรยาบรรณ และการแก้ปัญหา

การสอนค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณ และทัศนคติ

17. การแสดงหัวข้อเรื่องนี้แยกออกมาต่างหากเนื่องจากค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณ และทัศนคติมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีในอนาคต การบูรณาการเนื้อหาสาระของหัวข้อเรื่องนี้เหมาะสมเป็นสิ่งที่จะทำให้ได้ความรู้อย่างกว้างขวางทำให้เป็นความก้าวหน้าต่อนักศึกษา สิ่งนี้จะสนับสนุนนักศึกษาให้ค้นหาและพิจารณาการใช้จรรยาบรรณในการแก้ปัญหาโดยพิจารณาการศึกษาในหัวข้อต่างๆ
18. นักศึกษาต้องเข้าใจว่าค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณ และทัศนคติต้องดำเนินกับทุกเรื่องที่ปฏิบัติงานโดยผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี และต้องรู้ว่าทำอะไรถึงจะสร้างความมั่นใจและความเชื่อถือในตลาด การปฏิบัติงานในเวลาต่อมาอาจทำให้เกิดประเด็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณที่เฉพาะเจาะจงกับผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีจะเผชิญในการปฏิบัติโดยทั่วไปในสภาพแวดล้อมที่เฉพาะแตกต่างกัน
19. นักศึกษาต้องได้รับการสนับสนุนในการเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทสิ่งที่เกี่ยวข้องในประมวลจริยธรรม และประเมินความสัมพันธ์ของหลักจรรยาบรรณ นักศึกษาอาจได้รับการชักชวนให้อ่านแถลงการณ์ทางวิชาชีพในเรื่องจริยธรรมในฐานะที่เป็นความพยายามที่ดีในการสร้างแม่บทของความเชื่อถือและความซื่อสัตย์ของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในการปฏิบัติงาน นักศึกษาต้องได้รับการสนับสนุนให้อ่านแถลงการณ์ทางวิชาชีพในเรื่องอื่นๆ รวมทั้งพิจารณาและอภิปรายถึงวิธีที่มีประสิทธิภาพอื่นสำหรับวิชาชีพบัญชี การเรียนแบบท่องจำแล้วรับการทดสอบในภายหลังไม่ได้ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ต้องการ
20. การนำเสนอค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณ และทัศนคติให้กับนักศึกษาการบัญชีสามารถส่งเสริมผ่านแนวทางการมีส่วนร่วม ซึ่งรวมถึง

- (ก) การใช้สื่อการสอน ตัวอย่างเช่น กรณีศึกษาที่มีหลากหลายแง่มุม
 - (ข) การสวมบทบาทเสมือนจริง
 - (ค) การอภิปรายบทความและวิดีโอที่เลือกไว้
 - (ง) การวิเคราะห์สถานการณ์ทางธุรกิจที่เกิดขึ้นจริงเกี่ยวกับทางสองแพร่งทาง
จรรยาบรรณ
 - (จ) การอภิปรายคำวินิจฉัยและแถลงการณ์เกี่ยวกับจรรยาบรรณ
 - (ฉ) การสัมมนาด้วยวิทยากรที่มีประสบการณ์จากธุรกิจหรือมีส่วนร่วมตัดสินใจเชิงผู้
ประกอบวิชาชีพ
21. การปฏิบัติงานร่วมกันจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความตระหนักในการนำจรรยาบรรณไปใช้
มากขึ้น และความขัดแย้งระหว่างบุคคลและธุรกิจที่มีโอกาสเกิดขึ้นซึ่งอาจ เกิดจากการ
ตัดสินใจทางการจัดการที่ซับซ้อน การเรียบแบบทางไกลอาจจำกัดการนำเสนอ
ประสบการณ์แบบมีส่วนร่วม อย่างไรก็ตามแนวทางการเรียนรู้หลายอย่างที่มีความ
เป็นไปได้ที่จะเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้
22. สิ่งสำคัญต่อผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี คือ การเรียนรู้จากประสบการณ์ที่มีเรื่องจรรยาบรรณ
และต้องตระหนักเสมอว่าโปรแกรมการเรียนรู้จำเป็นต้องรวมการสะท้อนให้นักศึกษาต้อง
พิจารณาเรียนรู้จากประสบการณ์ว่าเมื่อใดที่ปฏิบัติงานได้ดี เมื่อใดที่ปฏิบัติงานไม่ดี และ
แนวทางการเรียนรู้ใดอาจได้รับการนำมาใช้ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันในอนาคต

การเรียนรู้จากงาน และค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติ

23. ค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติ มีผลต่อการทำงานของผู้ประกอบการวิชาชีพ
บัญชีทุกราย พฤติกรรมทางจรรยาบรรณที่เหมาะสมมีความสำคัญเท่ากับขีดความสามารถ
ทางวิชาการเชิงปฏิบัติ องค์กรสมาชิกต้องให้ผู้รับการฝึกหัดได้รับการอบรมและฝึก
ประสบการณ์การทำงานจริงอย่างเหมาะสมก่อนการรับเข้าเป็นสมาชิก ดังนั้น ช่วงเวลา
ของการอบรมและฝึกประสบการณ์การทำงานจริงจำเป็นต้องได้รับการวางโครงสร้างให้
ผู้รับการฝึกหัดได้รับโอกาสในการสังเกตการณ์นำค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณ และ
ทัศนคติ ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน
24. ความรับผิดชอบในการดูแลการฝึกประสบการณ์การทำงานจริงต้องเน้นย้ำผู้รับการฝึกหัด
ในเรื่องการปฏิบัติผิดหลักจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานจริงในบทบาทผู้ประกอบการวิชาชีพ
บัญชี ซึ่งอาจทำโดยการส่งเสริมผู้อบรมให้ระบุถึงการนำจรรยาบรรณไปใช้ และระบุเรื่อง
ความขัดแย้งเข้าไปในการปฏิบัติงาน เพื่อสร้างมุมมองเบื้องต้นที่มีต่อสถานการณ์ และ
อภิปรายสิ่งต่างๆ เหล่านี้กับผู้ควบคุม

25. นอกเหนือจากการอภิปรายกับผู้ควบคุมหรือผู้ควบคุมการฝึกงานแล้ว ยังมีวิธีอื่นที่ให้ผู้ได้รับการฝึกงานอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องจรรยาบรรณ เช่น พูดคุยหรือสัมภาษณ์พนักงานคนอื่นขององค์กร
26. ผู้เข้ารับฝึกหัดและผู้ที่เพิ่งจะมีคุณสมบัติเป็นผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีจะได้รับประโยชน์จากการแสดง และมีส่วนร่วมในการอภิปรายในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของผู้ว่าจ้างที่เข้าใจถึงการนำไปใช้ซึ่งจรรยาบรรณ เช่น ความขัดแย้งทางผลประโยชน์เกี่ยวกับ
- (ก) ความรับผิดชอบในการทำงานของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี (รวมถึงความรับผิดชอบที่กำหนดโดยนโยบายขององค์กรและคำสั่งของผู้ควบคุมงาน) และความรับผิดชอบทางวิชาชีพที่กำหนดโดยประมวลหลักปฏิบัติงานทางวิชาชีพ
 - (ข) การรักษาความลับของข้อมูล ซึ่งรวมถึงข้อจำกัดของการรักษาความลับ
 - (ค) โครงสร้างและวัตถุประสงค์ของสมาคมวิชาชีพ (ซึ่งรวมถึงกิจกรรมการประชุมนอกกรอบในนามของสมาชิก)
 - (ง) วิธีที่หลากหลายซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีสามารถเผชิญกับความขัดแย้งทางผลประโยชน์ ซึ่งรวมถึงตัวอย่างในเรื่องการสนับสนุนและการจัดการทำอย่างไรไม่เหมาะสม
27. ปัญหาทางจรรยาบรรณอาจเกิดขึ้นได้ ดังนั้นเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องจรรยาบรรณ ผู้เข้ารับการฝึกหัดต้องปรึกษาหารือถึงเรื่อง ที่คาดว่าเกี่ยวข้องกับหลักจรรยาบรรณนั้นกับสมาชิกที่ปฏิบัติงานด้วยถึงการปฏิบัติที่เหมาะสมต่อสถานการณ์นั้น